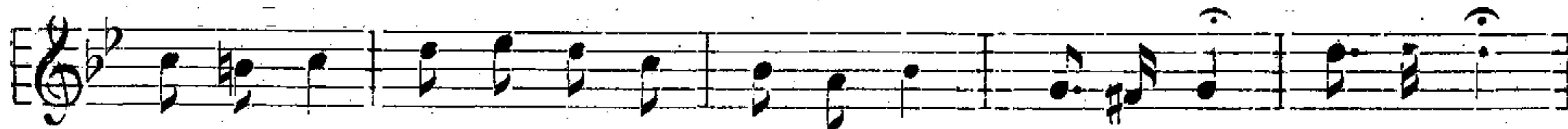

745.

Z Uherské strany.

Na čo som na sve-tě na trá-pe - ní, ja-ko jin-dá
a - ni tých diev-če-niec takých ne - ní,

bý-va-ly, a - le už sa vy-da-ly; Bo-že môj, Ot-če môj,

už jich ne - ní.

746.

Z Jasenky u Vsetína.

Zdlouhavě.

Čí sú to ko-ní-čky si-vo-vra - né, po - há - ňa,
co ni-mi po-há-ňá děvče švár-né;

po-há-ňá očka u - tí - ra - ja čer-veným šá - te-čkem

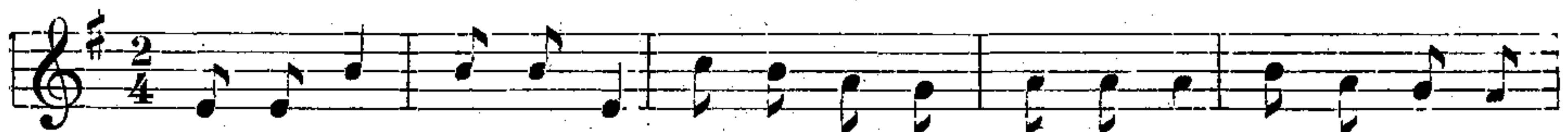
od šo - ha - ja.

Čí sú to koníčky sivovrané,
co nimi poháňá děvča švárné;
poháňá, poháňá,
očka utírajá
červeným šátečkem od šohaja.

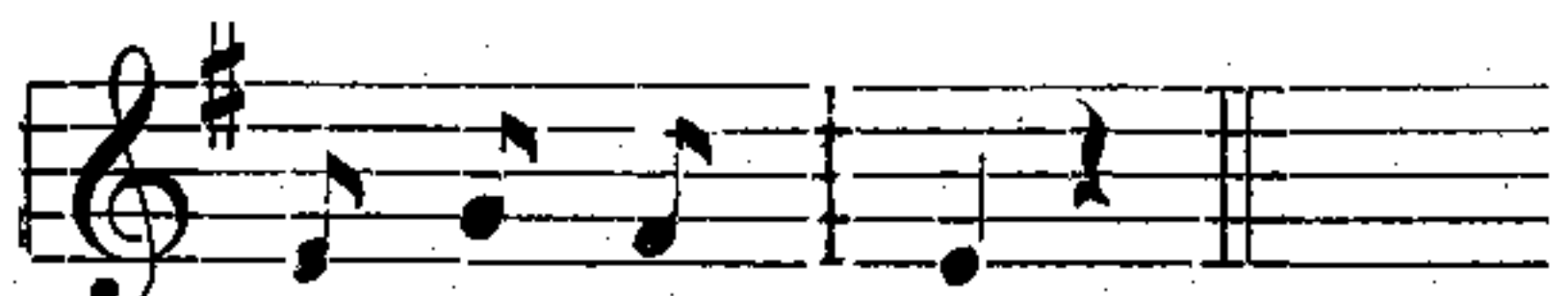
Počkajte, děvčata, tři měsíce,
majú nás odvádät tři tisíce,
vy budete plakat,
my budeme škákat
v Hradišči na placi při muzice.

747.

Z Niškovic.

Na prahu se-dě-la, do mě-síč-ka hledě - la, jak mě-sí-ček

vy-so-ko je.